

ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАЦІЙНОЇ КУЛЬТУРИ У ЗДОБУВАЧІВ ПРИ НАВЧАННІ В ГАЛУЗІ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ТА АДМІНІСТРУВАННЯ

В сучасному світі комунікація між людьми грає велику роль в житті. В наш час спілкування відбувається не лише в сім'ї та на вулиці, також спілкування в інтернеті з різними групами осіб, спеціалістами та зарубіжними фахівцями. Тож в кожній сфері діяльності потрібні фахівці, які здатні добре комунікувати з людьми та працювати в команді, особливо важливе уміння правильно контактувати з людьми в публічному управлінні та адмініструванні. Саме для розвитку такого вміння потрібно починати вивчати напрямки комунікативної культури під час навчання. Адже найбільше знань та широкого аспекту для здатності сформувати хороші умови під час розмови.

Сучасна публічно-управлінська діяльність, побудована на принципах компетентнісного підходу, безпосередньо пов'язана з комунікацією, взаємообміном та спілкуванням, а, відтак, все частіше ідентифікується з поняттям «комунікативна культура» [1].

У своїй основі комунікативна культура як культура взаємин є одним із головних елементів управлінської культури, що дає управлінням змогу ефективно виконувати поставлені професійні завдання. Тому одним із важливих завдань професійної підготовки майбутніх фахівців публічного управління та адміністрування є створення сприятливих педагогічних умов для формування й розвитку високого рівня комунікативної культури. У свою чергу, формування й розвиток комунікативної культури майбутніх управлінців має супроводжуватися проведенням систематичної діагностики та здійсненням педагогічної корекції результатів проведеної діагностики [2, с. 99]. Діяльність майбутніх управлінців пов'язана зі спілкуванням кожного дня з людьми різних категорій, чи то населення, чи то організації, чи то вищі управлінці, тому надважливо правильно вплинути на розвиток комунікативної здібності при навчанні студентів, щоб вже на той час у кожного майбутнього фахівця була база створення сприятливих умов для порозуміння з кожним.

Формування навичок комунікативної культури розв'яже чимало проблем на етапі розвитку сучасної освіти, у міжособистісних взаємостосунках, а також у суспільстві в цілому. Для формування

комунікативної культури необхідно створювати сприятливі дидактичні умови, використовувати особистісну індивідуалізацію, що припускає врахування контексту діяльності особистості, її життєвого досвіду, сфери його інтересів, бажань, духовних потреб, світогляду, емоційно-почуттєвої сфери й статусу особистості в колективі [3, с. 202].

Комунікативна підготовка майбутніх фахівців публічного управління та адміністрування може здійснюватися засобами рідної та іноземної мови у процесі вивчення гуманітарних дисциплін як лінгвістичного, так і немовного спрямування. До речі серед фахівців поширеною є думка, що мова є не лише засобом спілкування, але і засобом управління.

Оскільки знання іноземної мови набувають важливості у багатьох професійних сферах, особливої уваги заслуговує формування іншомовної комунікативної компетентності майбутніх управлінців. Невіддільним складником освіченості сучасного висококваліфікованого управлінця є володіння однією або кількома іноземними мовами [4, с. 202].

Для підготовки комунікативної компетентності недостатньо одного методу, оскільки вивчаючи в різних напрямках, майстерність студента спілкуватися й сформулювати кращі відносини з різними людьми підвищується. Зокрема, так як своєрідність діяльності фахівців публічного управління та адміністрування потребує спілкування з будь-якою людиною нашого суспільства, то не варто недооцінювати знання іноземних мов, через те що завжди відбувається спілкування із зарубіжними партнерами, обмін професійним досвідом тощо.

Отже, при підготовці майбутнього спеціаліста публічного управління та адміністрування важливо сформулювати не лише навички управління, а й комунікативну здібність. Здатність встановлювати взаємостосунки та підтримувати контакт з різними людьми, також вирішувати багато суспільних проблем. Система навчання має сприяти розвитку комунікативної культури для кожного студента цієї сфери діяльності. В основу такої системи, використовуючи особистісну індивідуалізацію, покладено вивчення гуманітарних дисциплін різного спрямування, іноземних мов і т.д. Тож створення комунікативної культури на етапі підготовки надважливо для подальшої праці висококваліфікованих фахівців.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Литвинова Л.В. Міждисциплінарний підхід у дослідженні комунікативної культури в публічному управлінні / Л.В. Литвинова // Державне управління: удосконалення та розвиток – 2021. – № 2 – С. 10

2. Малик Ю.І. Експериментальне дослідження визначення рівня сформованості комунікативної культури майбутніх управлінців [Електронний ресурс] / Ю.І. Малик, Г.А. Чередніченко // Інноваційна педагогіка. Теорія і методика професійної освіти. – 2019. – Випуск 11. Т. 2. – С. 99–102. – Режим доступу: <https://dspace.nuft.edu.ua/>.

3. Сиваєва М.О. Комунікативна культура студентської молоді як потреба сучасного європейського суспільства [Електронний ресурс] // С.О. Сиваєва // Чорном. нац. ун-т ім. Петра Могили. – Миколаїв: Вид-во ЧНУ ім. Петра Могили, 2019. – С.23–24. – Режим доступу: <https://krs.chmnu.edu.ua/>.

4. Малик Ю.І. Особливості вивчення гуманітарних дисциплін у процесі професійної підготовки майбутніх фахівців публічного управління та адміністрування [Електронний ресурс] / Ю.І. Малик // Педагогіка. Актуальні питання гуманітарних наук. – 2018. – Вип 21, том 1. С. 200–203. – Режим доступу: <https://dspu.edu.ua/>.